

РЕШЕНИЕ

№ 6866

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3527** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.70, ал.1 вр. с чл.13, ал.1 т.1 т.2 от Закона за убежището бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. И. М. Б., гражданин на П. срещу РЕШЕНИЕ №УПВР -129 от 29.03.2021г. на интервюиращ орган при Държавната агенция по бежанците, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

По изложените съображения в жалбата - се моли да се уважи същата и да се отмени оспорения акт, като се върне преписката за ново разглеждане с указания да се уважи молбата за закрила. На първо място се твърди, че в производството е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неизяснена фактическа обстановка. По същество се визира, че неправилно е възприета бежанската история на лицето. Същата е основание за уважаване на молбата за закрила, доколкото има страх от преследване. Допълва се, че няма подробни аргументи за сигурността в страната по произход при връщане на жалбоподателя като в този аспект не е изследвано достатъчно приложението на принципа non refoulement /забрана за връщане-чл.4, ал.3 от ЗУБ/, както и обстоятелствата, свързани с личната му история, който пропуск да се изследват отново води до незаконосъобразност на акта и съответно до неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Г.. Същият се позовава на актуалната справка за страната по произход за проблеми в същата и насилие, както и терористични актове от страна на полицията.

Ответната страна чрез юрк.П. –на първо място –с оглед ненамирането на лицето на територията на приемателния център –моли да се прекрати производството, поради отпаднало основание. Допълва, че лицето не се намира и на територията на РБ, поради което и няма на кого да се предостави закрила при евентуалното уважаване на жалбата. По същество – излага съображения за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО СПОРА, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е от 07.04.2021г. по отношение на връчен акт на 02.04.2021г., поради което се констатира, че е в срок, както и касае решение, засягащо адресата, поради което се прави извода, че същата е допустима. Не се споделя възражението на ответника, че ненамирането на лицето в /приемателния център/ ПЦ – води до липса на предмет. В действителност съобщението от адреса е върнато в цялост, както и има докладна записка, че е напуснал самоволно ПЦ “Военна рампа“, но няма данни лицето да не се намира на територията на РБ. Как реално, ако се предостави закрила ще се осъществи –не е предмет на спора. Има депозирана жалба, която не е оттеглена, както и молбата за закрила. Отделно няма законов регламент, че следва лично оспорващият да се яви в съдебно заседание, за да поддържа оспорването си , поради което производството не е недопустимо.

По съществото ѝ жалбата е неоснователна.

На първо място –се касае за акт, постановен от компетентен орган. Видно от заповед №РД-05-785 от 09.12.2020г. на л.25 по чл.48, ал.1 т.10 от ЗУБ Председателят на ДАБ е упълномощил конкретно Б. Д. –интервюиращ орган да разглежда молбите за закрила. В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Не се споделя твърдението на оспорващия, че не е изяснена фактичката обстановка и има непълнота на акта.

Следва да се съобрази, че производството по закрила е започнало по молба за закрила от 10.03.2021г. на М. И. М. Б. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], мюсюлманин сунит, неженен, ЛНЧ [ЕГН], които лични данни са установени от декларация по чл.30, ал.1 т.3 от ЗУБ.

Посочено е, че на основание чл.68, ал.1 т.1 от ЗУБ е образувано ускорено производство. Твърденията на лицето са, че е напуснало нелегално П. два месеца преди интервюто и през Турция и Гърция е достигнал до РБ. Целта му е била Италия, за да може да си оправи живота.

Мотивирал е молбата си с това, че има проблеми. Станал е преди 2 години свидетел на убийство на свои приятели, поради което е бил преследван от техните врагове. Местел се е на различни места, докато не е напуснал страната. Не е бил арустуван, не е има неприятности с властите, не е бил осъждан, не е бил политически преследван.

Въз основа на изложеното –ответникът е приел, че се касае за проблеми от личен, битов и криминален характер. Посочено е, че самата обстановка в П. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951г.. Съответно причината за напускане не е свързана с неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Визирано е, че съгласно глава II, §.62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на ООН „мигрант“ е лице, което доброволно напуска страната си, за да се засели другаде по семейни или други подобни причини. Направено е заключението, че когато това се

прави по чисто личностни съображения –не се касае за бежанец, а за мигрант. Констатирано е, че не се сочат други релевантни причини, обосноваващи опасенията му от преследване –не е арестуван, задържан, изтезаван, не е политически ангажиран, не е имал проблеми във връзка с религиозната си принадлежност на сунит, поради което не са посочени, причини по чл.8, ал.1 от ЗУБ както и няма преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ.

Конкретно е разгледана и притесненията на лицето във връзка с убийството, на което е станал свидетел, като се визира, че същата е отпреди 2 години, като дори да се кредитира това е значителен период. Също е посочено, че изнесените твърдения не сочат на опасност или реално проявено насилие спрямо лицето. Прието е, че няма доказателства за твърденията му, че е бил преследван от когото и да е и се е местел от място на място. Подчертано е, че самият акт е дело на криминални елементи и не е свързан с основания за закрила, дори да се кредитира бежанската история в тази част. Допълнено е, че лицето не е подало веднага молба за закрила, а едва след като е било незаконно установено, както и е посочило и друга цел- Италия.

Освен липсата на предпоставки за закрила по чл.8, ал.1 от ЗУБ – ответникът не е установил и наличието на предпоставки по чл.9, ал.1 от ЗУБ. Няма ситуация на безогледно насилие в държавата по произход, съгласно тълкуването дадено в решение от 17.02.2009г. на СЕС по дело С-465/07 във връзка с чл.15, б.“в“ от Директива 2004/83/ЕО. Видно от същата силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт - се преценява от компетентните органи и съгласно пълзящата скала по т.39 на решението –в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще е степента на безогледно насилие. Не се установява от справката №МД-641 от 25.02.2020г. в страната по произход да има подобна ситуация. Няма въоръжен конфликт вътрешен или международен като има инциденти, но те нямат масов ефект. Посочено е, че някои части на страната са в несигурност и има напрежение, но насилието там не е безогледно, доколкото властите полагат усилия за овладяване на обстановката. Не са намерени и основания за приложението на чл.8, ал.9 от ЗУБ, както и по чл.9, ал.6 ЗУБ. Няма член от семейството с предоставена закрила, както и няма други основания за предоставяне на хуманитарен статут. С оглед всичко изложено на основание чл.13, ал.1 т.1 и т.2 ЗУБ молбата на лицето за закрила е приета за явно неоснователна.

СЪДЪТ напълно споделя изложените основания по същество.

Видно от интервюто на лицето на л.32 от 10.03.2021г.- 4 дни след нелегалното преминаване на границата, поради лошите метеорологични условия- се е предал на полицейските власти. Споделя, че е бил заплашван, защото е станал свидетел на убийството на свои приятели, но не дава конкретни подробности. Същевременно заявява, че е имал намерение и уговорка да отиде в Италия, „за да си оправи живота“. Правилно от ответника е преценена бежанската история. Обосновано е прието, че няма преследване по смисъла на чл.8,ал.4 от ЗУБ, както и не са налице основанията по ал.1 на чл.8 от ЗУБ за закрила. Лицето отрича да е имало каквито и да е проблеми във връзка с политически пристрастия, раса, религиозна или етническа и т.н. принадлежност. Изложената причина касае личен, криминален момент и не е повод за закрила, дори да се кредитира. В тази връзка обаче съдът приема, че изложената история не е достоверна –няма достатъчно подробности, няма излагане на конкретни обстоятелства, както и лицето си признава, че се е насочило към Италия с

цел по-добър живот. Правилно ответникът е маркирал, че молба за защита не е подадена своевременно, а едва след като лицето се е предало на полицейските власти, поради лошите времеви условия. В цялост напълно обосновано е прието, че не се касае за бежанец, а за мигрант по смисъла на глава II, §.62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на ООН.

Възприемат се и констатациите в решението и направените въз основа на него изводи за липса на предпоставки и за приложението на чл.9, ал.1 от ЗУБ. Няма ситуация на безогледно насилие в държата по произход, съгласно тълкуването, дадено в решение от 17.02.2009г. на СЕС по дело С-465/07 във връзка с чл.15, б.“в“ от Директива 2004/83/ЕО. Видно от същата силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт - се преценява от компетентните органи и съгласно пълзящата скала по т.39 на решението –в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще е степента на безогледно насилие. Конкретно изцяло заявените причини дори продиктувани от заплахата като свидетел на убийство –са от личен характер.

Не се установява от новопредставената справката №МД-512 от 12.10.2021г. в страната по произход да има подобна ситуация. Няма въоръжен конфликт вътрешен или международен. Обосновано е прието, че има проблеми с човешките права, но властите полагат усилия за справяне с проблема. Например С. е приел законопроект за изтезанията и лишаването от свобода през 2021, които изтезания са честа практика в полицейските управления. Конкретно обаче молителят не е бил задържан, осъждан, неговите причини са изцяло продиктувани от лошите икономически условия, което също се установява от справката. Видно от последната - лицето е сунит, а те са преобладаващата религиозна група. В действителност има 449 случая на тероризъм, налага се култура на беззаконие, но не може да се говори за безогледно насилие. Държавата взема мерки срещу терористите. Работят и други механизми за овладяване на посочените прояви и проблеми.

Макар да няма подробни мотиви за приложението на принципа „забрана за връщане“ по чл.4, ал.3 от ЗУБ- то не се установява при връщането, че лицето ще е изложен на жестоко или друго нехуманно отношение.

Следователно - няма основания и за приложението на чл.9, ал.1 от ЗУБ, поради което правилно на основание чл.13, ал.1 т.1 и т.2 ЗУБ молбата на лицето за закрила е приета за явно неоснователна.

Предвид установеното - жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалба на М. И. М. Б. гражданин на П. срещу РЕШЕНИЕ №УПВР -129 от 29.03.2021г. на интервюиращ орган при Държавната агенция по бежанците, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно.

Преписи на страните за сведение.

Административен съдия:

